

უკეთეს სკრინიდან,
რომ ქალია, „მოლის“ ქალი!

II

ლღეს ოხერი

„შეტყოფული“

ვიწრო კაბა,

(ცაც, დაბა:)

ფეხს ვერ აღვაძის, სხვრება სული!

თვალში, უკურში,

უსლი გულში,

სარტყელის ს,

ხშირად დაბას,

რა ჰქიას! უნდა ფული... ფული!

მოვა კალა,

კურო—სიძე

და მრას ჯავაში შევისტია,

კერი კერე,

გორა—ხერე

რა გოთვდა,

ცა ლოდა

საკურელოდა ქმას თვალები,

მელობ თავზე,

ორა გაზე,

ამოსულოდა საჭალოს რქები.

თ რს სონამ,

ნა—გოგონის,

ეს სურათი დილით ჩაბა,

ავა ქარსა,

კემდე ზრსა,

მაგრა უცბად: ხა, ხა, ხა, ხა...

კელვ დამშედიდა,

შეურიგდა...

(განგები იყო ის გამჭყრალი....)

ჩ რა ეჭნა,

როთ აესხა

რომ ქალია, „მოლის“ ქალი

III

კუშინ კიდევ,

სულ სხა სიძე...

აპ, კიდევ სხესა ჰერისი,

მეოთხეა,

მოშევეს ხრესა

მეხუთეზე ჯვარს იწერას.

კერის დასკინს,

კება-ენის

ზოვას შესრავს, ზორს აღორეს,

ერთ ადენს,

ირგლივ მოჰქენეს.

მოელი კერის ტურილ-კორებს.

გერნაზის სტასა,

რომელისა,

ინკრისა,

კადეტებს,

კადეტებს,

მოულინებ თავში რეტს.

ზო აეს ფიცის,

კელვ კერის,

მოულინებ თავში რეტს.

მოულინებ თავში რეტს.

და... ჩამირა ჩემად თვალი;

ხმა მოლის მიუსას დღე-

შეკვეთი და მოსახლეობის დღე-

მიმდევრობის დღე-</